

מכתקיוס ארותי

תינוק ואני ניגשת להרגיעו. יש צורך לתת לו אפילו נר. מתכוננת לעבור קורס אחיות. כן מעניין, נכון?
 „...רותי, ובכן, בלי הרבה סיפורים אומר לך שרוצה אני קצת שינוי בתא הוואר שלי.
 „אני נערה שאפשר לעצור עמה ברחוב בלי להתבייש כלל. אולי היפך. ומעוניינת להתכתב עם בחור שגילו טובב בין 19-23 ושגר בסביבות תל-אביב, האוהב בילוי נעים בשיט בים או בנהר, לכתוב מכתבים, לשלוח תמונה, והעיקר שיהיה קצת רציני ואפילו אוהב אמנות. אני אוהבת מושבעת של תיאטרון וספורט, וכן גם להאזין למוסיקה טובה ואפילו ג'אז...
 „רותי, סיפור ארוך כתבתי לך, אולי משום שהלילה מכריח לעשות זאת. בכל אופן אני מקווה לקבל הרבה מכתבים, והעיקר, גיל 17, אינו תמיד מוכיח כי הוא טפשעשרה.“

★ ★ ★
הם לא גברים
 (1163/5) חושבות שאם הן כותבות „רותי היקר“, זה עושה אותן חכמות יותר:
 „אנחנו שתי נערות מגדוד קרבי, ועל אף שפעת הבנים שמסביבנו לא מצאנו עד היום „גברים!“
 „מה שאנחנו רוצות: כלומר — כסף, מכוניות פרטיות ובית עם הורים בחוף-לארץ — איננו מוצאות כאן.
 „כיוון שזמננו בצבא הולך ונגמר, והורינו בבית תובעים חתן — אנו מוכנות להיכרות גם בלי התכתבות ארוכה.
 „אנא, אל תשיבי את בקשתנו ריקם. ואתם, גברים, היכן אתם? אנו מקוות שמכתבנו לא יפחית. פשוט חשבנו שמוטב לכתוב גלוי את אשר בלבנו.“

★ ★ ★
מרא חוויות
 הוא לא נשמע לי מסעיר ביותר, אך ייתכן שזה דווקא מה שרשם הרופא בשבילך. (1163/6) הוא צעיר בין 24, בעל השכלה תיכונית העובד בחנות הגלנטריה של אביו. כמוך אוהב הוא לראות סרטים ולרקוד. יש לו, אומר הוא, המון חוויות לחלק אתך. הוא היה השנה בטויל מאורגן באיטליה, שהיץ וצרפת.

★ ★ ★
מרא חוויות
 הוא לא נשמע לי מסעיר ביותר, אך ייתכן שזה דווקא מה שרשם הרופא בשבילך. (1163/6) הוא צעיר בין 24, בעל השכלה תיכונית העובד בחנות הגלנטריה של אביו. כמוך אוהב הוא לראות סרטים ולרקוד. יש לו, אומר הוא, המון חוויות לחלק אתך. הוא היה השנה בטויל מאורגן באיטליה, שהיץ וצרפת.

השכלה תיכונית, שיאהב את אותם הדברים. ואם אראה פעם את הנוסחה „בחור שידע לעשות שמח ועם זאת גם להיות רציני בש" עת הצורך" — אינני אפוא יותר לדברי.
 ★ ★ ★
העולם מן האוויר
 נא להכיר: (1163/3). שני חיילים צעירים, הרוצים להוריד את חייהם האפורים בהתכתבות עם שתי נערות, עירוניות, כפריות, או קיבוניות, לא חשוב — בתנאי שהן בנות 16-18. הם סבורים שיוכלו לעניין אותן בכל עניין שהוא אך שואלי לגיל... הם נמצאים כעת בקורס שבו רגילים לראות המשפחתי. הם נמצאים כעת בקורס שבו רגילים לראות את העולם מהאוויר, אולם הם די קרובים לאדמה, מרגיעים הם, כדי לבקר בכל מקום בארץ, בזמן חופשתם.

★ ★ ★
שינוי בתא הוואר
 חכובה, (1163/4):
 „איני יודעת באיזו מידה מדורך אמיתי, אך החלטתי לנסות ולראות אם נכון הדבר שהוא נקי מכל סילוף. בכל אופן, ייתכן שיראה הדבר שטוית בענייך שנערה בת 17 שולחת אליך מכתב, כמו כל בנות הטפשעשרה. אנסה, לזהות את עצמי:
 „אני חברת קיבוץ. לפני הצבא וכבר נתקבלתי כחברה מורה, מה? כה צעירה. ומור יותר שכותבת אני לך בשעה שאת עצמך ודאי ישנה עדיין.
 שלוש בלילה.
 אחרי הצות, כבר. והגשם דולף מעל המרזב, אפלה סביב ואני שומרת-לילה בבית תינוקות. לפעמים נשמע בכיו של

★ ★ ★
שינוי בתא הוואר
 חכובה, (1163/4):
 „איני יודעת באיזו מידה מדורך אמיתי, אך החלטתי לנסות ולראות אם נכון הדבר שהוא נקי מכל סילוף. בכל אופן, ייתכן שיראה הדבר שטוית בענייך שנערה בת 17 שולחת אליך מכתב, כמו כל בנות הטפשעשרה. אנסה, לזהות את עצמי:
 „אני חברת קיבוץ. לפני הצבא וכבר נתקבלתי כחברה מורה, מה? כה צעירה. ומור יותר שכותבת אני לך בשעה שאת עצמך ודאי ישנה עדיין.
 שלוש בלילה.
 אחרי הצות, כבר. והגשם דולף מעל המרזב, אפלה סביב ואני שומרת-לילה בבית תינוקות. לפעמים נשמע בכיו של

עוד מודעה מסוג של הבהזקקים-חברה:
 „הנני מייצגם של קבוצת צעירים וצעירות מתל-אביב והסיביה — רמת-גן, בתים-יכו" — בגיל ממוצע של 23-24, אשר מעוניינים להוסיף לחברתם צעירים/ות כגיל. מטרותינו הן בילויים בצוותא, במסיבות, קולנוע, תיאטרון וטוילים, צעירים בני 22-25 וצעירות בגיל 22-23 המעוניינים/ות להצטרף, מתבקשים לכתוב לת.ד. 4474 תל-אביב.
 „אישית, ללא אחריות האחרים, הנני ממליץ אף לכאלה שקשורים או נמצאים בחברה כלשהי, כי מתוך נסיון בש" כאלה, נוכחתי שמעולם אינן מוזקות היכרות חדשות. את העמיה, אשר מבלה בחברה, האם מצאת שם את ברזונך המתאים? מדוע שלא תנסי למצוא אותו בהצעתך?
 „והצעתנו מופנית אף לחברה קיימת דומה בתנויה לנו, אם יש ברצונם להתלכד איתנו, עליהם לעשות אותן דבר. לכתוב לת.ד. 4474 תל-אביב.“
 אולי כבר פעם תזמינו אותי, בכל זאת, לאחת מאותן חברות שאני עוזרת להקים — אם הן מקומות בכלל?

★ ★ ★
שופן או חמוקים השופים?

(1163/1) אפילו איננו טורח לשנות את כתב-היד שלו. הוא כותב כל מיני שמות וכתובות. חושב שלא אבחין בכך. כאילו שאיכפת לי, בעצם. בבקשה:
 „אינני יודע אם אותך „הה" העומדות בקצהו השני, הסמוי, של העט, הן שונות מאותן אשר עמדו בקצהו הגלוי של העט.
 „ובכל זאת אני פונה אליהן, וזה דומה שבחשיכה אני מנסה להשחיל את חוטי הדמיון במחט המציאות הדוקרנית. „אולי לא! ייתכן ואני מציאותי מדי, או חולמני מדי, ולכן לא יכולתי למצוא אותה. מציאותי מדי, כיוון שלא ידעתי למווג מידה של חלום על מנת למצוא את אשר אין באמת. או חולמני מדי, כיוון שלא שמתי לבי כי המציאות היא לא כפי שרציתי שתהיה.
 „אך האם זה משום שלא ידעתי היכן הוא הגבול בין החלום לבין המציאות?
 „היכן? האם על מיתר המתרונן של גיטרה סוערת, או בצליליו של שופן? האם בשעשועות סוסיהם של שוכני המערב הפרוע או בחמוקיה החשופים של איוו כוכבית? האם במפי רש ספינתו של דייג המביא שלל דגים הביתה או בספרי החוכמה של קונפוציוס וסוקרטס?
 „לו רק ידעתי כי בלבה אמצא את הפינה החמימה?! הכר" היה... סתם נערה פשוטה, כנה... וחיננית. ואולי סיפרתי על הרבה על אודותי, אך היא היתה רחוקה מתחום השנה כיוון שאני הייתי שקוע יותר מדי... לא אדע אם בצציאות או בחלומי — ואת, עם התנפץ הגלים אחד אחד ניגלו כולן, על פרצופיהן המאופרים, לאור היום. ידעתי כי רק היא, שעמדה שלווה בלילה, לאורו של ירח מוכסף וחיפשה... הנה מעולמי.
 „אינני יודע אם מכתבי זה יגיע דווקא אליה. האם באמת, רותי, מעבר לאפרורית הריקנית הזאת, אפשר למצוא, בעזרת פינתך, פינה אביבית ריחנית קרובה?
 „אם היא תשאל מי אני — הנני לה —

★ ★ ★
שופן או חמוקים השופים?

(1163/1) אפילו איננו טורח לשנות את כתב-היד שלו. הוא כותב כל מיני שמות וכתובות. חושב שלא אבחין בכך. כאילו שאיכפת לי, בעצם. בבקשה:
 „אינני יודע אם אותך „הה" העומדות בקצהו השני, הסמוי, של העט, הן שונות מאותן אשר עמדו בקצהו הגלוי של העט.
 „ובכל זאת אני פונה אליהן, וזה דומה שבחשיכה אני מנסה להשחיל את חוטי הדמיון במחט המציאות הדוקרנית. „אולי לא! ייתכן ואני מציאותי מדי, או חולמני מדי, ולכן לא יכולתי למצוא אותה. מציאותי מדי, כיוון שלא ידעתי למווג מידה של חלום על מנת למצוא את אשר אין באמת. או חולמני מדי, כיוון שלא שמתי לבי כי המציאות היא לא כפי שרציתי שתהיה.
 „אך האם זה משום שלא ידעתי היכן הוא הגבול בין החלום לבין המציאות?
 „היכן? האם על מיתר המתרונן של גיטרה סוערת, או בצליליו של שופן? האם בשעשועות סוסיהם של שוכני המערב הפרוע או בחמוקיה החשופים של איוו כוכבית? האם במפי רש ספינתו של דייג המביא שלל דגים הביתה או בספרי החוכמה של קונפוציוס וסוקרטס?
 „לו רק ידעתי כי בלבה אמצא את הפינה החמימה?! הכר" היה... סתם נערה פשוטה, כנה... וחיננית. ואולי סיפרתי על הרבה על אודותי, אך היא היתה רחוקה מתחום השנה כיוון שאני הייתי שקוע יותר מדי... לא אדע אם בצציאות או בחלומי — ואת, עם התנפץ הגלים אחד אחד ניגלו כולן, על פרצופיהן המאופרים, לאור היום. ידעתי כי רק היא, שעמדה שלווה בלילה, לאורו של ירח מוכסף וחיפשה... הנה מעולמי.
 „אינני יודע אם מכתבי זה יגיע דווקא אליה. האם באמת, רותי, מעבר לאפרורית הריקנית הזאת, אפשר למצוא, בעזרת פינתך, פינה אביבית ריחנית קרובה?
 „אם היא תשאל מי אני — הנני לה —

★ ★ ★
שופן או חמוקים השופים?

(1163/1) אפילו איננו טורח לשנות את כתב-היד שלו. הוא כותב כל מיני שמות וכתובות. חושב שלא אבחין בכך. כאילו שאיכפת לי, בעצם. בבקשה:
 „אינני יודע אם אותך „הה" העומדות בקצהו השני, הסמוי, של העט, הן שונות מאותן אשר עמדו בקצהו הגלוי של העט.
 „ובכל זאת אני פונה אליהן, וזה דומה שבחשיכה אני מנסה להשחיל את חוטי הדמיון במחט המציאות הדוקרנית. „אולי לא! ייתכן ואני מציאותי מדי, או חולמני מדי, ולכן לא יכולתי למצוא אותה. מציאותי מדי, כיוון שלא ידעתי למווג מידה של חלום על מנת למצוא את אשר אין באמת. או חולמני מדי, כיוון שלא שמתי לבי כי המציאות היא לא כפי שרציתי שתהיה.
 „אך האם זה משום שלא ידעתי היכן הוא הגבול בין החלום לבין המציאות?
 „היכן? האם על מיתר המתרונן של גיטרה סוערת, או בצליליו של שופן? האם בשעשועות סוסיהם של שוכני המערב הפרוע או בחמוקיה החשופים של איוו כוכבית? האם במפי רש ספינתו של דייג המביא שלל דגים הביתה או בספרי החוכמה של קונפוציוס וסוקרטס?
 „לו רק ידעתי כי בלבה אמצא את הפינה החמימה?! הכר" היה... סתם נערה פשוטה, כנה... וחיננית. ואולי סיפרתי על הרבה על אודותי, אך היא היתה רחוקה מתחום השנה כיוון שאני הייתי שקוע יותר מדי... לא אדע אם בצציאות או בחלומי — ואת, עם התנפץ הגלים אחד אחד ניגלו כולן, על פרצופיהן המאופרים, לאור היום. ידעתי כי רק היא, שעמדה שלווה בלילה, לאורו של ירח מוכסף וחיפשה... הנה מעולמי.
 „אינני יודע אם מכתבי זה יגיע דווקא אליה. האם באמת, רותי, מעבר לאפרורית הריקנית הזאת, אפשר למצוא, בעזרת פינתך, פינה אביבית ריחנית קרובה?
 „אם היא תשאל מי אני — הנני לה —

★ ★ ★
שופן או חמוקים השופים?

(1163/1) אפילו איננו טורח לשנות את כתב-היד שלו. הוא כותב כל מיני שמות וכתובות. חושב שלא אבחין בכך. כאילו שאיכפת לי, בעצם. בבקשה:
 „אינני יודע אם אותך „הה" העומדות בקצהו השני, הסמוי, של העט, הן שונות מאותן אשר עמדו בקצהו הגלוי של העט.
 „ובכל זאת אני פונה אליהן, וזה דומה שבחשיכה אני מנסה להשחיל את חוטי הדמיון במחט המציאות הדוקרנית. „אולי לא! ייתכן ואני מציאותי מדי, או חולמני מדי, ולכן לא יכולתי למצוא אותה. מציאותי מדי, כיוון שלא ידעתי למווג מידה של חלום על מנת למצוא את אשר אין באמת. או חולמני מדי, כיוון שלא שמתי לבי כי המציאות היא לא כפי שרציתי שתהיה.
 „אך האם זה משום שלא ידעתי היכן הוא הגבול בין החלום לבין המציאות?
 „היכן? האם על מיתר המתרונן של גיטרה סוערת, או בצליליו של שופן? האם בשעשועות סוסיהם של שוכני המערב הפרוע או בחמוקיה החשופים של איוו כוכבית? האם במפי רש ספינתו של דייג המביא שלל דגים הביתה או בספרי החוכמה של קונפוציוס וסוקרטס?
 „לו רק ידעתי כי בלבה אמצא את הפינה החמימה?! הכר" היה... סתם נערה פשוטה, כנה... וחיננית. ואולי סיפרתי על הרבה על אודותי, אך היא היתה רחוקה מתחום השנה כיוון שאני הייתי שקוע יותר מדי... לא אדע אם בצציאות או בחלומי — ואת, עם התנפץ הגלים אחד אחד ניגלו כולן, על פרצופיהן המאופרים, לאור היום. ידעתי כי רק היא, שעמדה שלווה בלילה, לאורו של ירח מוכסף וחיפשה... הנה מעולמי.
 „אינני יודע אם מכתבי זה יגיע דווקא אליה. האם באמת, רותי, מעבר לאפרורית הריקנית הזאת, אפשר למצוא, בעזרת פינתך, פינה אביבית ריחנית קרובה?
 „אם היא תשאל מי אני — הנני לה —

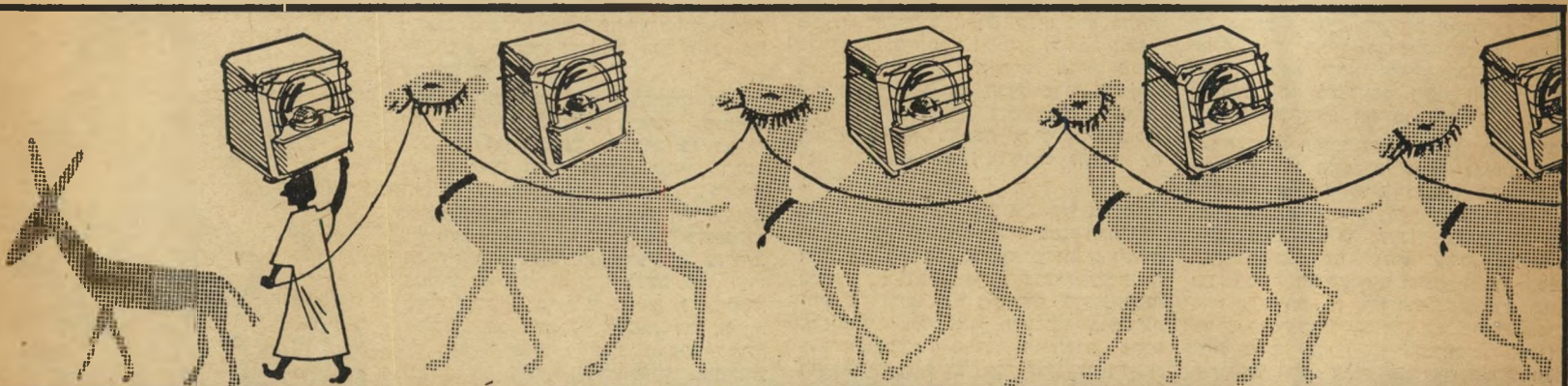
נערת השבוע

היא בלונדית בת 16, רחבת-גוף ונושאת את התואר של הסטודנטית הצעירה ביותר באוניברסיטה העברית, בצירוף טיפונדיה מיוחדת שבגללה באה לארץ.
 חוץ מזה הספיקה כבר שוטנה רובינשטיין לקבל מדליית זהב בגלל לימודיה המבריקים בגימנסיה המכסיקאית. אני לא מתפלאה שעם מטען כזה של ידיעות היא יודעת גם ארבע שפות: צרפתית, אנגלית, ספרדית ועברית.
 אני יכולה להבין רק דבר אחד: מה היא עושה במושב הועד הפועל הציוני, שם היא משתעשעת באוזניות-התרגום, לאחר שהיא מלווה את אבא שלה לכל הישיבות, במקום שתמצא במועדון-לילה סמון, עם חברה יותר צעירה?

טפשעשרה על סילבסטר

אוף אני מתה מעייפות מזל שיש חופש חנוכה בחיי. הייתי אמש בנשף סילבסטר אצל יורם וקטי מטמור. מה יש אני מכירה אותם מצויין אני אומרת לה שלום ברחוב היא נהדרת בחיי אי אפשר להאמין עליה שהיא אמא הייתי עם איציק. היה יופי הלך לי נפלא רקדתי ושתייתי ואמרו לי המון דברים והרגשתי פתאום נורא נשיית והכל לבשתי כזאת שמלה עם דקולטה ופרעתי את השערות כמו ב.ב. בזמן האחרון ואיפרתי לי את העיניים וצפצפתי על אמשלי. היו שם דווקא המון חתיכות אבל זה לא היה חשוב. היו שם המון אנשים נורא מפורסמים בכלל כל המסיבות אצלם נורא מוצלחות איציק אמר לי. קטי לבשה כזאת שמלת קטי פה שחורה ואספה לה את השערות ותקעה לה שושנה באמצע הראש אבל היא היתה יותר מדי עסוקה תודה לאל. רקדתי עם פשנל הגדול את יודעת מלך בצל רוק והוא ביקש ממני את מספר הטלפון שלי ורקדתי עם כל מיני עתונאים הם נורא נחמדים בחיי כולם אומרים את אותו הדבר בדיוק. והיה שם איש אחד כזה נחמד אפילו שהוא מבוגר שחייך ואני בטוחה שאלי ואמרו לי אחר כך שהוא היה סגן ראש עיריית תל-אביב לא להאמין, בחיי. והיה שם איש אחד עם שערות נורא לבנות אבל עליו שאמרו שהוא משרר שכחתי את שמו והיה איש מבוגר יותר ששמו יוסיפון שדיבר נורא גסויות אבל זה לא נורא כי הוא בודהמי.
 אני אומרת לך שזה שונה מכל המסיבות שהייתי הולכת כל הזמן. כשבחור כזה בודהמי סופר או עתונאי או שחקן, לא חשוב, אומר לך מה שמך ומה מספר הטלפון שלך ומתי אפשר לראות אותך ולוחץ אותך נורא חזק בריקוד יש לזה משמעות. אני מרגישה שהוא מתבטא את מבינה כי אמן מוכרח לבטא את עצמו לא כמו איציק או רפי או החברה שלהם שאת רוקדת אתם במסיבות והם שואלים אותך איך קוראים לך? מה מספר הטלפון שלך? מתי אפשר לראות אותך? וחוזק מזה הם נורא לוחצים אותך בריקוד.

כמעט כולם מצויפים תרמוניור
 מוצר של תרמאוויל בע"מ
 להשיג בסניפי פזגו